

מימינכם תוכלו לראות

מחזה קצר

מאת: נדב רוזיאביץ'

Nadned.ruz@gmail.com

0502211812

*נא לעדכן בכל שימוש במחזה

נחשון (40) בכובע רחב שוליים ותרמיל עמוס ציוד על הגב, נכנס בהליכה שפופה, מביט לרצפה, עוקב אחרי משהו

נחשון: ששש! תראו, תראו! תראו!

(הוא עובר בין האנשים, בין הרגליים שלהם, בהליכה שפופה, פתאום פצצה, נשכב על הרצפה)

יה! חרצופית המרצפות! אני לא מאמין.
בזבזבזבז.. שמעתם את זה? היא עכשיו בתקופת החיזור שלה, ככה היא מושכת את הזכרים.. בזבזבזבז. שמעתם את זה? עכשיו היא כבר במערכת יחסים..
(שקט) שמעתם את זה? שתיקה, ככה זה אחרי 20 שניות נישואין..

מתרומם ולראשונה מבחין בחברי הקבוצה

מה זה? אתם לא נראים כמו י"א 2 מעירוני מקיף א'.. סטופ.. כולם כל כך מפותחים היום, כל ההורמונים האלה בקוטג'.. אתה נראה בן 50.. ואת? **(לא מסתכן)** את נראית י"א.. בכל אופן, גם לגיל השלישי מגיע ליהנות! **(מדבר בקול כמו לחרשים)** אז אני נחשון, המ-ד-ר-יך שלכם!

כמו נחשון בן עמינדב, גם אני אקפוץ ישר למים של הסיור הזה (צוחק לעצמו).. לא שיש בסיור מים.. זה דווקא סיור יבש, כלומר מעניין, אבל יבש מבחינת משקעים... לא משנה.. בואו נתחיל.

אני צריך מתנדב, בוא, בבקשה.. **(מעמיד אותו כמו מפת ישראל, לוקח צעד אחורה, בוחן אותו)** בבקשה, ארץ ישראל.. **(נעצר, בוחן ואז מקפל לו את היד)** קצת פחות אצבע הגליל בתקופה הזו.. וגם הדרום.. **(משנה אותו שוב)** הו! ארץ ישראל! שבטבורה ירושלים! העיר שיהודים חלמו עליה אלפי שנים, עיר הקודש, עיר הבירה.. אוויר הרים.. **(שואף)** אההה... איזה מזגן!

ממש בתצפית הזו עמד בשנת 1229 הקיסר פרידריך השני והוכתר למלך ירושלים, איזה מלך!

מכאן אפשר לראות את כל העיר וביום טוב אפשר לראות גם את ים המלח, איזה מלח! פעם, כשסיימתי פה הדרכה, התיישבה לידי בחורה, ושאלה "אתה מריח את זה?" מיד בדקתי **(מריח לעצמו את הבית שחי)** בכל זאת, יום שלם בשמש, אבל היא צחקה ואמרה-המלח, מריחים את המלח... **(שוקע קצת בזכרון ומתאפס מהר)**

כאן **(הולכים לנקודה אחרת)** ב'באב אל קבב' מצאו החוקרים חלילים מעצמות, בני 3000 שנה! כשבשישי אחד לקחתי לכאן את ליזי, הבחורה מהתצפית, היא ממש התרגשה, היא אמרה שזה מדהים איך בני אדם בכל התקופות מחפשים את הרוח... את האמנות.. יפה לא? 200 הדרכות העברתי פה ווואלה לא חשבתי על אף פעם.. זה היה הראש של ליזי.. יום אחרי זה קניתי לה חליל מתנה והיא חיבקה אותי בפעם הראשונה.
(מטביע את יגונו) זמן טוב להפסקת שתייה.

(הוא מוציא פלאסק מתכת) ו.. מיקי, מיקי, מיקי... **(תוך כדי שותה בעצמו, מנסה להמשיך גם לדבר)** מיקי.. מיקי.. מאוס! **(מפסיק, לוקח עוד שלוק ומכניס חזרה לכיס)** אל תסתכלו עלי ככה, זה מים! בטעמים. של וודקה.

(הוא ממשיך ללכת, הוא כבר קצת יותר טעון עליה וגם הוודקה משפיעה..)

אתם רואים את הקשת הזו מהתקופה הרומית? אז מימין לה, על המדרגות האלה אמרתי לליזי בפעם ראשונה שאני רוצה שהיא תהיה הבת שבע שלי... היא קראה לי סוטה אבל

בסוף היא הבינה שזו הדרך שלי לומר ש..אני אוהב אותה..

בתקופת הבית הראשון. שלנו. הנה זה עם העציץ המכוער במרפסת, היינו מבליים הרבה, פה: "שלוש פלאפל", כן, חיקוי לא מוצלח.. קחו תעבירו ביניכם **(מוציא כדור פלאפל ונותן להם)**.

אחרי שחתמנו חוזה, ירדנו לכאן לחגוג וליזי ביקשה מהמוכר "עם הרבה חריף".. מה יכולתי לעשות? אמרתי, "גם לי. יותר משלה אפילו!" כשהתחילו לרדת לי דמעות, היא שאלה מה קרה? לא יכולתי לספר לה שהכי חריף שאכלתי זה צנון בליל הסדר, אז סיפרתי לה שנזכרתי באמא שלי ואיך היא מתה והיא הפכה להיות הבן אדם היחיד בעולם שידע. פחדתי שזה ירחיק אותה, שזה ירחיק אותי.. אבל היא רק ניגבה לי את הטחינה מהסנטר ואמרה: "אל תדאג, עכשיו אני פה".

(מחייך חיוך מריר) שזה מצחיק, כי היא כבר ממש לא פה...

ליז (מגיעה עם מנה פלאפל נוטפת ביד): נחשון?

נחשון רואה אותה ונכנס לפריז, בשוק מוחלט

ליז: נחשון?

נחשון במצב קטטוני, מהנהן במהירות בלי להפסיק

ליז: אתה על רטט?

נד בראשו לשלילה באותה מהירות, היא מתלבטת מה לעשות ואז עולה לה רעיון

ליז: זה נכון שדוד המלך בנה את מגדל דוד?

נחשון: שטויות! זה אחד ממגדלי השמירה שהורדוס בנה בשנת...

(היא מחייכת, מרוצה, הוא קולט מה היא עשתה ועוצר)

ליז: מה אתה עושה כאן?

נחשון: אני עם קבוצה, מה את עושה כאן?

ליז: לא הבנתי, הבאת קבוצה לפלאפל שלי?

נחשון: יכול להיות..

ליז: למה?

נחשון: סתם אני עושה סיור בתחנות בזוגיות שלנו, זה כל כך מוזר?

ליז: כן, זה די מוזר

נחשון: וחץ מזה, מה זה הפלאפל 'שלי'? מה קרה ל'שלנו'?

ליז: 'שלנו' מת כשנפרדת ממני

נחשון: את מתכוונת כשאת נטשת ועוד לאיפה? 'מודיעין' (נגעל)

ליז: על מה אתה מדבר, תגיד? על מה אתה מאשים אותי? אני רציתי שנהיה יחד, אבל אתה.. רק חפירות

נחשון: זה מעליב..

ליז: וממצאים... רק אבנים וחרסים וממלוקים

נחשון: עד הממלוקים!

ליז: אני ראיתי איתך עתיד! אבל אתה.. אתה ראית רק עבר..

נחשון: אה.. עתיד.. כי כל מה שבעתיד הוא תמיד טוב יותר, מוצלח יותר, צודק יותר.. נכון? מה אתם כולכם כל כך מתלהבים מהעתיד הזה? אייפון 15, אייפון 16 VR, AI DJ

ליז: אתה יודע שנד זה...

נחשון: להקפיא שניצלים, לחסוך לפנסיה, מתכננים תכניות, מזמינים לארוחות, סוגרים טיסות לאוגוסט הבא! חלאס!
את יודעת מה באמת יש בעתיד הזה? פרידות ומחלות וזקנה ומוות. כל יום שעובר בשלום, רק מגדיל את הסיכוי שמחר יקרה משהו נורא.
כשהצאר סרגיי תכנן לעתיד, הוא לא ידע שיומיים אחר כך ירצחו אותו בהפיכה ואם אגריפס המלך היה יודע שיקראו על שמו את הרחוב הכי פקוק ורועש בירושלים, את חושבת שהוא היה זורם ככה עם קליגולה?

ליז: אבל ככה זה, החיים הולכים קדימה!

נחשון: הם גם יכולים להישאר במקום

ליז: אני לא רציתי להישאר במקום, אני רציתי שנתחתן!

נחשון: את רצית לעזוב

ליז: את העיר הזאת! "כאן דרך סולטן סולימאן, כאן השתיין צלבן", אי אפשר לירוק בלי ליפול על איזה כד מלפני 3000 שנה, נמאס!

נחשון: עם שלא ידע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל

ליז: דל? דל? במה? בטרומות, במשקעים, בצלקות? תן לי הווה כזה.. קליל, אוורירי, הווה של בחורה משוודיה שהדבר היחיד שיש לה לחשוב עליו זה לאיזו מסעדה לצאת, או מה ללבוש ולא לאיזו הפגנה ללכת או האם שיחרור חטופים מסכן את קיומה של המדינה שלה או לא! תן לי הווה דל!

(שתיקה)

ליז: אני רציתי לעזוב את ירושלים, לא אותך

נחשון: זה אותו דבר

ליז מתקרבת אליו

ליז: עם ירושלים אי אפשר להתכרבל במיטה, אי אפשר לאכול פלאפל, את ירושלים אי אפשר לחבק.

מתחבקים

נחשון: טוב. בואי נתחתן!

ליז: אתה רציני?

נחשון: כמו אלכסנדר הגדול

ליז: מתי?

נחשון: לא בעתיד!

ליז: ולא בעבר!

נחשון: הזמן הכי טוב, הוא הרגע הזה (פונה לקהל) הפסקת שתיה (שותה מהפלאסק)
חתונה קצרה ומיד נמשיך בסיור.

**הוא מבקש מ4 מהקהל להחזיק את מפת סימון השבילים מעליהם כחופה, ליז מוציאה
את בקבוק המים שלו מהתיק ומניח אותה מתחת לרגלו.**

נחשון: אם אשכחך ירושלים..

ליז: דיי! אתה יודע מה עזוב.. פשוט עזוב..

(היא יוצאת מהבמה בכעס)

נחשון (קורא אחריה): זה הטקסט! זה הטקסט!

נחשון נשאר לבד.

נחשון (לקהל): חורבן הבית השני.

-סוף-